

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.119 van 4 juni 1998
in de zaak A. 50.138/VII-11.801.**

In zake : Eric SMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. HAENTJENS,
kantoor houdende te LOKEREN,
Knokkestraat 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22

tussenkommende partij :

Rony VAN DAMME,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. DE SMEDT,
kantoor houdende te LOKEREN,
Roomstraat 40

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric SMET op
2 februari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister
van Leefmilieu en Huisvesting van 6 oktober 1992
waarbij na beroep aan Rony VAN DAMME een vergunning
wordt verleend om aan de Grote Baan, nr. 224 te
Waasmunster een carrosseriebedrijf voor vrachtwagens
met verfspuitcabine te exploiteren;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 13 augustus 1993;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1993 die de tussenkomst van Rony VAN DAMME toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. HAENTJENS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat I. LAUREYS die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. CARLE die, loco Advocaat G. DE SMEDT verschijnt voor de tussenkomende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is woonachtig te Waasmunster aan de Grote Baan nr. 222, op een perceel dat deel uitmaakt van een op 6 november 1968 vergunde verkaveling.

1.2. Het wordt niet betwist dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 27 juli 1984 aan de tussenkomende partij een bouwvergunning verleende voor het oprichten van een loods-opbergplaats voor foorwagens op een perceel dat paalt aan het perceel van verzoeker.

1.3. Op 27 september 1990 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de door de tussenkomende partij gevraagde vergunning om op hetzelfde perceel een carrosseriebedrijf voor vrachtwagens en een verfspuitcabine te exploiteren om reden dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorschriften van de op 6 november 1968 verleende verkavelingsvergunning, dat de inrichting tevens in strijd is met de bestemming agrarisch gebied zoals vastgelegd bij het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, alsmede met het residentieel karakter van de omgeving en dat gelet op de korte afstand tot een vreemde woning geluidshinder onvermijdelijk is.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 1990 tekent de raadsman van de tussenkomende partij beroep aan tegen het weigeringsbesluit.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure brengt het bestuur milieuvergunningen op 14 juni 1992 een ongunstig advies uit daar de inrichting, zowel strijdig is "met het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 november 1978, als met de vergunningsvoorwaarden van de verkavelingsvergunning dd. 6 januari 1968".

1.6. Bij besluit van 6 oktober 1992 verklaart de gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting het beroep van de tussenkomende partij ontvankelijk en gegrond. Met dit besluit wordt aan de tussenkomende partij voor een termijn van 20 jaar de vergunning verleend om een carrosseriebedrijf voor vrachtwagens te exploiteren, toegerust met een luchtcompressor van ca. 5 kw, diverse metaalbewerkingsmachines met een gezamenlijk vermogen van ca. 2 kw en een verfspuitcabine met een vermogen van ca. 80 kw.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert hetgeen volgt :

"het bestreden besluit komt tekort aan de algemene wettelijke motiveringsplicht zoals die onder meer vervat is in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat enerzijds het besluit vaststelt dat het perceel gelegen is in een goedgekeurde verkaveling waarin enkel niet-hinderlijke bedrijfsgebouwen zijn toegelaten, en anderzijds het besluit een vergunning toekent voor uitbating van een hinderlijk bedrijf zonder zelfs in enigerlei mate te motiveren waarom deze vergunning, die onverenigbaar is met de verkavelingsvergunning, toch kan verleend worden, dat in het bestreden besluit iedere motivering tot hervorming van de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen

ontbreekt; dat bijaldien het bestreden besluit op volkomen arbitraire wijze tot stand is gekomen,

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit juist werd voorafgegaan door een aantal terdege uitgevoerde adviesaanvragen en onderzoeken, namelijk van het plan van de plaats, de uitslag van het onderzoek de commodo et in commodo, het advies van het college van burgemeester en schepenen van Waasmunster, het advies van het bestuur milieuvergunningen, van de administratie milieu, natuur en landinrichting en de argumentatie begrepen in het beroepschrift van de Heer VAN DAMME; dat zij doet gelden dat "de bestreden beslissing juist op zeer genuanceerde wijze afweegt of de exploitatievergunning kon worden toegekend en in bijzonderheid onder welke voorwaarden dit kon zonder overdreven hinder te veroorzaken";

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat het voorafgaandelijk inwinnen van adviezen en de enkele verwijzing ernaar geenszins volstaat om te voldoen aan de motiveringsplicht, zeker wanneer zoals te dezen nagelaten wordt inhoudelijk naar die adviezen te refereren; dat hij doet gelden dat nergens in de bestreden beslissing de precieze redenen zijn terug te vinden welke de verwerende partij in aanmerking heeft genomen om de beslissing van de bestendige deputatie te hervormen;

2.4. Overwegende dat onder verwijzing naar de in de bestreden beslissing opgenomen motivering de tussenkomende partij in haar memorie doet gelden dat wanneer aan de exploitant de verplichting wordt opgelegd om maatregelen te treffen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's eigen aan zijn bedrijf, genoegzaam wordt gemotiveerd dat de inrichting planologisch en milieuhygiënisch

verenigbaar is met zijn omgeving, mits de opgelegde vergunningsvoorwaarden stipt worden nageleefd;

2.5. Overwegende dat de verkavelingsvergunning van 6 november 1968 waarvan de toepasselijkheid niet wordt betwist in een "D zone voor werkplaatsen, niet hinderlijke bedrijfsgebouwen" voorziet; dat in die verkavelingsvergunning wordt bepaald dat deze kunnen worden opgericht "voor zover ze niet schaden aan het kader der omgeving en onder de voorwaarden gesteld door de diensten van stedenbouw"; dat in zijn advies van 14 juni 1992 het bestuur milieuvergunningen van oordeel was dat de inrichting niet bestaande was met de omgeving; dat ook de in eerste aanleg genomen beslissing de vergunning weigerde wegens niet overeenstemming met de voorschriften van de verkavelingsvergunning; dat in de bestreden beslissing volgende motieven werden aangebracht om de vergunning toe te kennen :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een dd. 06.08.1968 vergunde verkaveling; dat in deze verkaveling enkel niet-hinderlijke bedrijfsgebouwen zijn toegelaten voor zover ze niet schaden aan het kader van de omgeving;

Overwegende dat bijgevolg voor deze inrichting een vergunning kan verleend worden, mits voldaan wordt aan passende exploitatievoorwaarden;"

dat die motivering geen enkel element bevat aangaande het al dan niet "schaden aan het kader der omgeving" van de betrokken inrichting die overigens normaliter toch hinder teweegbrengt; dat de overweging dat passende exploitatievoorwaarden worden opgelegd daaromtrent nietszeggend is; dat het eerste middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de
Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting van
6 oktober 1992 waarbij na beroep aan Rony VAN DAMME
een vergunning wordt verleend om aan de Grote Baan,
nr. 224 te Waasmunster een carrosseriebedrijf voor
vrachtwagens met verfspuitcabine te exploiteren.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op
dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op
vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse
Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op
drieduizend frank, komen ten laste van de
tussenkommende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier juni 1900 achtennegtig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.